

N:o 72.

Af herr **C. Sandquist**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående bestämmelser i syfte att bidrag till aflöning af kyrkobetjäning skall utgå efter de grunder, som för kommunalutskylder i allmänhet äro gällande.

Ehuru beträffande grunderna för kyrkobetjäningens aflöning genom Kungl. Maj:ts förordning den 2 november 1883 och Riksdagens beslut af den 10 februari 1904 är vordet bestämdt, att klockare- och organistlön »skall utgå efter samma grunder, som för kommunalutskylder i allmänhet äro gällande», så kvarstå dock ännu samma undantagsbestämmelser rörande aflöning af kyrkovaktare, orgeltrampare, ringare och dödgräfvare, som före klockarelönereglerns tillämpning voro gällande för klockare- och organistlörens utgående. (Kungl. cirkulär den 29 oktober 1886, kungl. resolutioner den 18 november 1892, den 29 maj 1896.) Enär berörda undantagsbestämmelser icke allenast kvarstå såsom ett litet kuriöst exempel på oafsiktig inkonsekvens uti de stipulerade grunderna för kyrkobetjäningens aflöning, utan ock äro af så otidsenlig innebörd, att de vålla en något afsevärd »olägenhet», som är förenad med en olika debitering af kyrkobetjäningens löner, så torde talande skäl förefinnas, att de böra utgå och ersättas af ett tidsenligt stadgande.

På grund af det värdsamt anförda föranlåtes jag hemställa,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till bestämmelser därom, att kyrkovaktares, orgeltrampares, ringares och dödgräfvares aflöning skall utgå efter de grunder, som för kommunalutskylder i allmänhet äro gällande.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 27 januari 1905.

Carl Sandquist.